(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 11-03-2009, చించినాడ)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈ రోజు మాఘపౌర్ణమి. లక్ష్మీదేవి క్షీరసముద్రంలో నుండి ఆవిర్భవించిన రోజు. లక్ష్మీదేవి అంటే కేవలం ఐశ్వర్యం అనేకాదు, గుణసంపదని ఇస్తుంది, మోక్షం ఇస్తుంది. మీరు పూర్వజన్మలలో కష్టపడితేనేకాని మంచిగుణాలు ఈ జన్మలో రావు. గుణాలు కూడా ఐశ్వర్యంతోటి సమానం. ఇప్పుడు మీరు అందరూ చించినాడ వచ్చారు. దారిలో ఎవరైనా కనపడితే మాట్లాడతారు కాని మీ గమ్యం ఏమిటి? చించినాడ రావటం. అలాగే మీరు మోక్షాన్ని గమ్యంగా పెట్టుకొని జీవించాలి అప్పడు మీలో చిన్న, చిన్న పొరపాట్లు ఏమైనా ఉంటే ఆ గమ్యం సరిచేస్తూ ఉంటుంది. మోక్షపరాయణుడికి అంటే మోక్షాన్ని గమ్యంగా పెట్టుకొన్నవాడికి పెద్ద సాధన లేకుండా వాడి గమ్యం మోక్షం కాబట్టి కోరిక, కోపము, భయము నెమ్మదిగా వదిలిపోతాయి అని చెప్పాడు. మీరు జీవితంలో మీ డ్యూటీ ఏదో మీరు చేసుకొంటూ గమ్యం మటుకు మోక్షాన్ని పెట్టుకోవాలి. మోక్షం తప్పించి ఇంకేది గమ్యంగా పెట్టుకున్నా ఫెయిల్ అయిపోతారు. ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జన ఒకటే నిజం. ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జన తప్పించి మనోదేహములను దేనికి ఉపయోగించినా ఒకటి లేని సున్నలే, మీ జీవితం అంతా వేస్టు అయిపోతుంది. మోక్షపరాయణుడికి ఇంద్రియనిగ్రహం వస్తుంది, మనస్సుకి శాంతి వస్తుంది, బుద్ధికి వివేకం పెరుగుతూ ఉంటుంది. ఏ దేహము ప్రారబ్దం లేకుండా పుట్టదు. ప్రారబ్దాన్ని బట్టి జీవితం ఎన్నో వంకరలు తిరుగుతూ ఉంటుంది. కొంతమంది మా ప్రారబ్దం ఎన్ని దెబ్బలు కొడుతోందో అంటారు. భగవంతుడికి మీమీద విరోధంకాదు. ప్రారబ్దం ఎందుకు దెబ్బలు కొడుతుంది అంటే లోపల ఉన్న సత్యం వైపుకి నీ ముఖాన్ని తిప్పటంకోసం, నీ మైండుని ప్రిపేర్ చేయటంకోసమే ఇది అంతా. మోక్షం పొందటానికి నీ మైండు ఫిట్ అవ్వాలి. నీ మైండుని ఫిట్ చేయటంకోసం అనేక దెబ్బలు కొట్టి కొట్టి మనస్సులో ఉన్న వంకరలు తీస్తాడు. వాడే ఈశ్వరుడు. నువ్వు మనోదేహములతోటి తాదాత్మ్యం పొందటంవల్ల నీకు ఈ దెబ్బలు తగులుతున్నాయి నువ్వు బ్రహ్మముతోటి తాదాత్మ్యం పొందితే నీకు ఎన్ని దెబ్బలు తగిలినా దెబ్బలు తగలనట్టే అనిపిస్తుంది.

నీ ముఖం దేహంవైపుకి, మనస్సువైపుకి తిప్పకు నీ ముఖం బ్రహ్మము వైపుకి తిప్పు. ప్రారబ్దం అనేది స్వప్నం. పుట్టిన దానికి ప్రారబ్దం ఉంటుంది కాని పుట్టని దానికి ప్రారబ్దం ఉండదు. పుట్టినదానికి వికారాలు ఉంటాయి, పుట్టని దానికి వికారాలు ఉండవు. దేహంతో,

మనస్సుతో నువ్వు తాదాత్మ్యం పొందినా అది నువ్వు కాదు. ఏది అయితే నువ్వో దానితోటి తాదాత్మ్యం పొందితే అందులో నువ్వు స్థిరపడతావు. అప్పుడు నీకు జన్మలు ఆగిపోతాయి. నువ్వు కళ్ళతోటి చూచిన విషయాలు, చెవులతోటి విన్న విషయాలు, ఈ భోగాలు అన్నీ మీకు కాకిరెట్టతో సమానంగా కనిపిస్తేనే మీ మనస్సు లోపలికి వెడుతుంది లేకపోతే వెళ్ళదు అన్నారు ఆచార్యులవారు. భోగాలని నువ్వు కాకిరెట్టతోటి సమానంగా చూడాలి. అవి కాకి రెట్టలాగ నీకు కనపడాలి, నువ్వు అలా దర్శించాలి, అలా దర్శిస్తే నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది లేకపోతే సున్న. వైరాగ్యాన్ని పెంచుకుంటూ రావాలి. మీకు ఎప్పుడైనా కోపం వచ్చినప్పుడు వైరాగ్యం వస్తుంది అది నిలబడదు. ఇది సత్యమా, అసత్యమా, ఇది ఉపయోగపడుతుందా, ఉపయోగపడదా, ఇది నిత్యమా అనిత్యమా అని ఆ వివేకం వల్ల మీకు వైరాగ్యం రావాలి కాని కోపం వచ్చి, చిరాకు వచ్చి వైరాగ్యం వస్తే అది నిలబడదు. మీరు ఏ మతస్థులు అయినా, ఏ కులస్థులు అయినా అంతఃకరణశుద్ధి లేకుండా ఆత్మజ్ఞానం రాదు. క్రమశిక్షణ లేకుండా నీకు ఏమీ సాధ్యంకాదు. నువ్వు కోరిక లేకుండా పనిచెయ్యి. నీ దేహయాత్రకి సరిపడి నువ్వు పనులు చూసుకొంటూ ఆత్మజ్ఞానం పొందటానికి ప్రయత్నించు. రాగద్వేషాలు తగ్గించుకో, ఏకాంతవాసం నేర్చుకో, సహవాసం కంటే ఏకాంతవాసం మంచిది. ఆహారంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి. నీకు ఆహారశుద్ధి లేకపోతే నువ్వు ప్రయత్నం చేసినా నీకు చిత్తశుద్ధి రాదు. చిత్తశుద్ధికి ఆహారశుద్ధి చాలా ముఖ్యం. చిత్తశుద్ధి ఎలా కలుగుతుంది అంటే, నువ్వు ఆసక్తి లేకుండా పని చేస్తూఉంటే నీకు చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది. కానీ ఏ పనీ పాట లేకుండా ఊరికే సోమరితనంగా కూర్చుంటే చిత్తశుద్ధి వచ్చేయదు.

చాలామంది వారి పనులు వారు చేసుకుంటూ ఏదో కర్మయోగం చేస్తున్నాము అంటారు అదొక మాయ. పని చేసేవారు అందరూ కర్మయోగులు కాదు. నిష్కామంగా, ఆసక్తి లేకుండా, ఫలకాంక్ష లేకుండా ఎవడైతే పని చేస్తున్నాడో వాడు కర్మయోగి. మేము చాలా కష్టపడి పనిచేసుకుంటున్నాము అంటున్నారు. ఎవరికోసం చేస్తున్నారు, కష్టపడి ఆస్తి ఎందుకు పెంచుకుంటాడు అంటేవాడి అహంకారం సంతృప్తి అవ్వటానికి ఇది అంతా చేస్తాడు. కొంతమంది ఇంట్లో వాళ్ళు ఇంక సంపాదించవద్దు సరిపోతుంది అని చెప్పినావాడు మానడు. ఎందుచేతనంటే అందరూ మీరు చాలా ధనవంతులు అంటే వాడి దేహభావన సంతృప్తి పడుతుంది, అది వాడికి ప్లెజర్ ఇస్తూ ఉంటుంది. ఈ జన్మలో కాకపోయినా రాబోయే జన్మలో అయినా భోగాలు రోగాలకింద, సంపదలు ఆపదలు కింద మారకుండా ఆగవు

అన్నాడు గీతలో. దానిని ఎవడూ ఆపుచేయలేడు. నువ్వు అనుభవించే ప్రతీభోగం కూడా రోగం కింద మారిపోతుంది. లౌకికమైన ఏ ప్రయోజనం కోరి నేను మాట్లాడినా అంతఃకరణ శుద్ధిరాదు. మీరు అందరూ నన్ను గౌరవిస్తారని మాట్లాడితే నాకు అంతఃకరణ శుద్ధిరాదు. భగవంతుడు గీతలో ఏమని చెప్పాడో అది ఏదో కొంతవరకు నేను అర్థం చేసుకొని, జీర్ణం చేసుకొని మీకు అర్థమయ్యేలాగ చెబితే ఈ మాటకి ఉపకారం కాని లేకపోతే ఈ మాటవల్ల మీకు ఏమీ ఉపకారం రాదు. నా పిచ్చ అంతా చెబితే మీకు ఉపయోగపడదు. అంతఃకరణ శుద్ధిలేకపోతే మనం ఎన్ని సాధనలు చేసినా మనకి ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. మనం చేసే కర్మల వలన, మనం మాట్లాడే మాటల వలన మనకి అంతఃకరణశుద్ధి కలగాలి. అంతఃకరణ శుద్ధి కలగకపోతే ఇవన్నీ ఒకటిలేని సున్నలే, వాటి వలన ఏమీ ప్రయోజనం లేదు.

కోరికతోటి చేసేపనివల్ల అంతఃకరణ శుద్ధి కలగదు. నీకు అంతఃకరణ శుద్ధి కలగటంకోసం కొన్ని యజ్ఞాలు మనం ఆచరించాలి. దేవతల్ని పూజించటం, ఎప్పుడైనా గుడికి వెళ్ళి దేవుడిని దర్శించుకోవటం, నీ ఇష్టదైవాన్ని పూజ చేసుకోవటం, రాముడి గుణాల్ని స్తోత్రం చేయటం, ఆయన రూపాన్ని ధ్యానించటం, ఆయన నామాన్ని స్మరించటం ఇదంతా దేవయజ్ఞం. రోజూ ఒక గంట భగవద్గీత చదవటం. వాల్మీకిమహర్షి, వ్యాసమహర్షి, రమణమహర్షి, రామకృష్ణమహర్షివంటి మహాత్ములు వారు అనుభవించి కొన్ని మాటలు చెప్పారు. అవి మనం చదువుతూ ఉంటే వారి ఋణం తీరుతుంది. రాగద్వేషాలతోటి రాసిన రచనలు అసలు చదవకూడదు, రాగద్వేషాలతోటి కూడిన మాటలు ఎవరైనా చెబుతూ ఉంటే అవి వినకూడదు. ఋషి వాక్యాలు, మహాత్ములు చెప్పిన మాటలని మీరు అధ్యయనం చేస్తూ ఉండాలి. అధ్యయనం చేస్తూ ఉంటే మీకు ఋషిఋణం తీరిపోతుంది ఇది ఋషియజ్ఞం. పితృయజ్ఞం అంటే మన ఇంట్లో ఉన్న పెద్దలని గౌరవించటం. మీ ఇంట్లో ఉన్న పెద్దవాళ్ళు మంచివాళ్ళు అవ్వచ్చు, చెడ్డవాళ్ళు అవ్వచ్చు అది మీకు అనవసరం, ఆ ఇంట్లో ఉన్నారు కాబట్టి మీ డ్యూటీ మీరు చెయ్యండి. మీ నాన్నగారు మంచివారు కాకపోతే అది దేవుడు చూసుకుంటాడు. నీ శరీరానికి జన్మనిచ్చాడు కాబట్టి చూడు అంతే. అలాగని వారిని నెత్తిమీద పెట్టుకొని తిరగనక్కరలేదు. మీ ఇంట్లో ఎవరైనా చనిపోతే వారి జ్ఞాపకార్థం శ్రాద్ధకర్మలు చెయ్యండి. ఇక్కడ మీరు అన్నం ముద్దలు పెడతారు కదా, మీ పూర్వీకుడు అప్పటికి జంతుజన్మలోకి వెళ్ళిపోయాడు అనుకోండి భగవంతుడు మీ అన్నాన్ని పచ్చగడ్డికింద మార్చి వాడికి పెడతాడు. మొత్తంమీద ఏదోరకంగా మీరు పెట్టినది అందుతుంది. ఇది పితృయజ్ఞం. మీ కుటుంబ అవసరానికి సరిపోగా మిగిలిన డబ్బు ఇతరులకు

ఉపయోగించమన్నారు అది మనుష్యయజ్ఞం. ఇంగ్లీషులో ఒక సామెత ఉంది. డబ్బు ఎలా సద్వినియోగం చెయ్యాలో ముందు తెలుసుకొని తరువాత డబ్బు సంపాదించు అన్నారు. ప్రపంచంలో మనుష్యయజ్ఞం చేసేవాడు బఫెట్. అతను అమెరికా వాడు. ప్రపంచంలో రెండవ ధనవంతుడు. రూపాయి సంపాదిస్తే ఒక పావలా కుటుంబానికి ఇచ్చేవాడు. అంతకంటే ఎక్కువ ఇస్తే వాళ్ళు పాడైపోతారని చెబుతాడు. మిగిలిన ముప్పావలా ఆయన తెరమీదకి రాకుండా గొప్ప దాన ధర్మాలు చేసేవాడు. దానధర్మాలు చేస్తున్నాడని ఎవరు చెప్పకోవటం ఆయనకి ఇష్టం ఉండదు. అతను మీ ప్రక్కనే కూర్చుంటాడు కాని ప్రపంచంలో ఆయన ధనవంతుడు అని మనకి తెలియదు. అంటే డబ్బువాడి చేతిలో ఉంటుంది కాని డబ్బు వాడి నెత్తిమీద ఉండదు. వాడు కర్మయోగి.

భూతయజ్ఞం అంటే పశువుల్ని మీరు ప్రేమగా చూచుకోవాలి. వాటికి టైముకి నీళ్ళు పెట్టాలి, టైముకి తెలగపిండి పెట్టాలి, పచ్చగడ్డి వేయాలి. మీమీద ఆధారపడిన జంతువులను కూడా మీరు ప్రేమగా చూడాలి ఇది భూతయజ్ఞం. ఇన్ని రకాల యజ్ఞాలు చేసుకుంటూ వస్తే మీకు చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది. సాధన చేసేవాడికి బద్ధకం పనికిరాదు. ఎప్పుడు మీకు ఇంట్రెస్టు కలిగితే అప్పడే సాధన ప్రారంభించండి. సాధకుడికి ఎంతోకొంత పట్టుదల ఉండాలి, పట్టుదల లేకపోతే ఏదీ సాధ్యం కాదు. మీ ఇష్టదైవాన్ని తీసుకొని ఆ రూపాన్ని ధ్యానం చేసుకోవటం, ఆ నామాన్ని స్మరించుకోవటం వల్ల మనస్సు యొక్క చాపల్యం ఆగిపోతుంది. జపం చిత్తశుద్ధికి దారితీస్తుంది. తుకారామ్, తులసీదాసు, మీరాభాయ్ వీరు అందరూ నామస్మరణ చేసి తరించారు. మోకాలు లోతులోంచి నడచివెళ్ళటం మనకి ఎంత తేలికో, భగవంతుడు పట్ల విశ్వాసం ఉన్నవాడు సంసారాన్ని దాటటం కూడా అంతే తేలిక. కాళ్ళు నడుస్తూ ఉంటాయి, చేతులు పనిచేస్తూ ఉంటాయి కానీ మన మనస్సే ఎప్పడూ జపం మీద ఉండాలి. మన శరీరం ఎక్కడ ఉంది అన్నది ముఖ్యంకాదు. మన మనస్సు ఎక్కడ ఉంది అన్నది ముఖ్యం. ఆ నామం యొక్క రుచి మీకు తెలియాలి. ఆ నామం యొక్క రుచి మీకు తెలిసింది అనుకోండి అప్పడు లోకానికి సంబంధించిన రుచులు అన్నీ తగ్గిపోతాయి. అందుచేత నామమే దేవుడు. రూపం కంటే కూడా నామమే గొప్పది. గురువు మనకి కనిపించే దేవుడు. కనిపించని దేవుడుని కనిపించే దేవుడు చూపిస్తాడు వాడే గురువు. గురువు చేసే పని అది. ఆ పని చెయ్యకుండా ఇంకో పనిలోనికి గురువు వెడితే వాడు గురువుకాదు రాక్షసుడు.

నువ్వు జపం చెయ్యగా, చెయ్యగా భగవంతుడు దగ్గరకి వెళ్ళే మార్గం నీకు ఓపెన్ అవుతుంది. దుర్మార్గంలో ఉన్న మనిషి సన్మార్గంలోకి రావటం చాలా కష్టం. అది మనం అనుకున్నంత తేలికకాదు. దానికి ఎంతో సాధన చెయ్యాలి, వెనకాల ఎంతో పుణ్యబలం ఉండాలి. నీకు భౌతికంగా ఎంత నష్టం వచ్చినా దుష్టసహవాసం చెయ్యవద్దు, నీకు దుష్టసహవాసం చెయ్యవలసిన అగత్యమే వస్తే వెళ్ళి నీ తలకాయ పులినోట్లో పెట్టు అని మధ్వాచార్యులవారు అన్నారు. అంటే దుష్ట సహవాసం చేసే బదులు నీ ప్రాణం పోగొట్టుకోవటం మంచిది అనిచెప్పటం. దుష్ట సహవాసం వల్ల చాలామంది పాడైపోతారు. దుష్టసహవాసం చెయ్యటం వలన మనకే నష్టం కాని వాడికి నష్టం ఏముంది. అందుచేత నువ్వు జపం, ధ్యానం విడిచిపెట్టకు, సజ్జన సాంగత్యం విడిచిపెట్టకు. నువ్వు సాధన చేస్తూ ఉంటే ఎప్పడోకప్పడు దుర్మార్గంలో నుండి సన్మార్గంలోనికి వస్తావు. సన్మార్గంలోనికి వచ్చిన వాడికి ఆ సద్వస్తువు ఎరుకపడుతుంది. భగవంతుడిని మనం తెలుసుకోలేము. ఆయన తెలియబడితే మనం తెలుసుకోవటానికి పనికి వస్తాము. నువ్వు సన్మార్గంలో ఉంటే నీ ప్రవర్తన చూచి సద్వస్తువు తనంతట తానుగా నీకు ఎరుకలోనికి వస్తుంది. అదే ఆత్మసాక్షాత్కారం.

మనం అవసరం లేకుండా ఏదో మాట మాట్లాడుతూ ఉంటాము అనుకోండి దానివలన జగడాలు ఎక్కువ వస్తాయి. క్రమశిక్షణ ముఖ్యం. క్రమశిక్షణ ఉంటే మీకు అన్నీ వచ్చేస్తాయి. రెగ్యులారిటీని సాధకుడు విడిచిపెట్టకూడదు. రెగ్యులారిటీ అంటే టైముకి లేవటం, ఆ టైముకి జపం చెసుకోవటం, టైముకి ధ్యానం చేసుకోవటం అన్నీ కూడా కరెక్టుగా టైముకు చేస్తూ ఉండాలి. ఆహారంలో, నిద్రలో, వ్యవహారంలో రెగ్యులారిటీ ఉండాలి. దానివలన కూడా నీకు అంతఃకరణశుద్ధి కలుగుతుంది. ఏసు అంటాడు ఒక మనిషి ఒకేసారి ఇద్దరి దగ్గర పాలేరుతనం చేయగలడా, చేయలేడు అలాగే భక్తుడు అనేవాడు ధనానికి, జ్ఞానానికి ఒకేసారి చాకిరీ చేయలేడు. నువ్వు జ్ఞానానికి బానిసగా అయినా ఉండాలి లేకపోతే ధనానికి బానిసగా అయినా ఉండాలి. కాని రెండింటికి బానిసగా ఉండటం కుదరదు. ఈ గొడవ వదిలిపోయిందంటే మళ్ళీ ఆ గొడవ వచ్చి పడింది. మాకు శాంతిలేదు అని సంసారపక్షంగా అనుకుంటూ ఉంటారు కదా! ఒక రహస్యం మీరు కడుపులో పెట్టుకోండి. అసలు మన మనస్సులో శాంతిలేదు. మీ మనస్సులో శాంతి ఉందనుకోండి బాహ్యవిషయాలు ఏమీ మిమ్మల్ని భంగపరచలేవు. బాహ్యవస్తువుల మీద, బాహ్యపదార్థాలమీద ఆధారపడి మీరు ఎంతకాలం శాంతిగా ఉంటారు. ఊడిపోయే ముక్కు ఎంతకాలం పట్టుకుంటారు. మీకు లోపల సహజంగా శాంతి ఉంది. లోకంలో ఉన్న దుఃఖం అంతా చుట్టబెట్టేసుకొని వచ్చి

వాడి మీద పడినా ఎవడి మనస్సు అయితే చలించదో, వాడు బ్రహ్మజ్ఞాని. నువ్వు ఇతరుల మీద ఆధారపడుతున్నావు అనుకో నీ స్వతంత్ర్యం పోయినట్లే. స్వాతంత్ర్యం లేనివాడికి జ్ఞానమా? స్వాతంత్ర్యం లేనివాడికి సుఖమా? స్వాతంత్ర్యం లేనివాడికి పునర్జన్మలేనిస్థితా అని పరమాత్మ గీతలో చెప్పాడు. అరవింద ఘోష్ చెప్పారు ఒక మనిషి యొక్క ప్రాముఖ్యత, ఒక మనిషి యొక్క ఔన్నత్యం బాహ్యజీవితాన్ని బట్టి ఎప్పుడూ కొలవవద్దు అన్నారు. కొంతమంది బాహ్యానికి చాలామంచిగా ఉంటారు. లోపల అన్నీ మురికి గుంటలే. కొంతమంది వారు మంచివారు కాకపోయినా మంచివారికింద నటిస్తారు. నటించటం వేరు, రియల్‌గా ఉండటం వేరు. నువ్వు జపం చేస్తూ ఉంటే నువ్వు చేసే నామం నీ మనస్సులో, నీ ప్రాణంలో ఐక్యమైపోవాలి. అప్పుడు జపం వల్ల వచ్చే ఫలితం నీకు తెలుస్తుంది. జపం వల్ల నీకు ఏకాగ్రత వస్తుంది, మనస్సుకి నెమ్మదిస్థితి వస్తుంది, జపం వల్ల నీకు ఉపయోగం లేని తలంపులు, ఆలోచనలు రావటం తగ్గిపోతాయి. జపం మనస్సుతోటి ఏకమైతే అప్పుడు రెండో తలంపుకి అవకాశం ఉండదు. అనన్యచింతన వస్తుంది.

మీకు ఏదైనా చెడ్డ సంఘటన జరిగితే కంగారుపడకండి. ఆ సంఘటన పరిణామంలో మంచికోసమే జరగవచ్చు. మీరు అర్థం చేసుకుంటే ఒకోసారి మీ దుఃఖము అంతా సంతోషముగా మారిపోతుంది. ఎట్టి పరిస్థితులలో నువ్వు వర్రీ పడకు. ఆకాశం వచ్చి నీ మీద పడుతున్నా నువ్వు వర్రీ పడవద్దు. నువ్వు వర్రీ పడితే అది ఆగుతుందా? ఆగదు. ఆ వర్రీ యొక్క వేగం కూడా నీలో ఎంటర్ అవ్వకుండా జపం నీకు సహకరిస్తుంది. జపం అంటే తక్కువ అంచనా వేయకండి. రైలు పెట్టెను ఇంజనుకు తగిలిస్తే ఆ ఇంజను కూడా పెట్టి ఎలాగ వెళ్ళిపోతుందో అలాగే మనస్సుని జపంతోటి ఈశ్వరుడికి అనుసంధానం చేసి పరమపవిత్రులు అయి పరమపదాన్ని పొందినవారు ఉన్నారు. కృష్ణుడు గీతలో జపయజ్ఞాన్ని నేను అన్నాడు. జపం ఎవరికీ ఎందుకు ఇష్టం ఉండదు అంటే, అది ఖర్చులేని పని మీరు ఎలా కూర్చుంటే అలా జపం చేసుకోవచ్చు అందుచేత జపయజ్ఞం అంటే మీ అందరికీ తేలికగా ఉంటుంది. కొంతమందికి ప్రతీ రోమం కూడా జపం చేస్తూ ఉంటుంది. నామం అంత ప్రాక్టీసు చేస్తారు. వాళ్ళకి ఇంక చెడ్డతలంపులు రావు, వారికి లోకవాసన పోతుంది. జపం మీకు మానసిక ఆరోగ్యం, శారీరకఆరోగ్యం తీసుకువస్తుంది. నీ వాసనని బట్టి జన్మ వచ్చేస్తుంది, దానిని ఎవరూ ఆపుచేయలేరు. అయితే ఆ వాసనని మనం సాధన చేసి ఎంతవరకూ కాల్చి బూడిద చేయగలుగుతున్నాము అనేది మన సాధనా బలం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. మన బుద్ధి సూక్ష్మతమీద, ఈశ్వరునిదయమీద ఆధారపడి ఉంటుంది. నేను చెప్పేది ఈ

ఒక్క వాక్యం మీరు జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి. మీరు ఎలా తిప్పలు పడతారో, ఏరకంగా సంపాదిస్తారో మీరు మాత్రం అందరూ ఈశ్వరుని దయను సంపాదించండి. ఈశ్వరుని దయ వస్తే అన్నీ వచ్చినట్టే. ఈశ్వరుని దయ లేనపుడు మీకు ఎన్ని ఉన్నా ఒకటిలేని సున్నలే. ఈశ్వరుని దయ సంపాదిస్తే మనం అందరం ధన్యులం.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 07-07-2009, హైదరాబాద్)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈ రోజు గురుపూర్ణిమ. మనకు సంక్రాంతి, దీపావళి ఇలా కొన్ని స్పెషల్ డేస్ ఉన్నాయి, అలాగే గురుపూర్ణిమ భక్తులకు స్పెషల్‌డే. వ్యాసుడు జన్మించిన ఈ ఆషాడ పూర్ణిమను గురుపూర్ణిమగా మన పెద్దలు ఏర్పాటుచేసారు. భక్తులందరూ ఎవరిగురువును వారు ఆరాధించుకొనే రోజుగా ఈ గురుపూర్ణిమను ఏర్పాటుచేసారు. వ్యాసుడు మహాభారతం రచించాడు. ఆయన వేదాలను విభజించాడు కాబట్టి ఆయనకు వేదవ్యాసుడు అని పేరు వచ్చింది. వేదంలో భక్తి గురించి, దేవుడి గురించి, జ్ఞానం గురించి చెప్పాడు మనకు సంబంధం లేదు అని చాలామంది అనుకొంటారు కాని వేదంలో అన్ని విషయాల గురించి చాలా వివరంగా చెప్పారు, వేదంలో చెప్పకుండా విడిచిపెట్టిన విషయం ఏదీ లేదు. మన బిహేవియర్ ఎలా ఉండాలి, మనలను మనం ఎలా ఉద్ధరించుకోవాలి, కేవలం ఆర్థికమైన, సామాజికమైన అభివృద్ధిపొంది ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధి చెందకపోతే మనకు జీవితంలో ఎంత వెలితి ఉంటుందో, మనం ఎలా పతనమవుతామో ఇవి అన్నీ వేదంలో చెప్పారు. కొంతమంది ఆర్థికంగా చాలా బాగుంటారు, సమాజంలో గౌరవంగా బతుకుతారు. కాని లోపల అశాంతి ఉంటుంది, జీవితంలో ఏదో కొరత ఉందని అనిపిస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధి లేకుండా మనిషి పూర్ణమానవుడు అవ్వలేడు. బయట మీకు ఎన్ని కంఫర్ట్సు ఉన్నా మనో నిగ్రహం లేకపోతే మీరు సుఖపడరు అని వేదంలో చెప్పాడు. వేదాలను చదివి అర్థం చేసుకోవటం కష్టం. అందుచేత వేదాలసారాన్ని అంతా మహాభారతంలో చెప్పాడు. ఈ సృష్టిలో ఎన్ని రకాల మనస్థత్వాలు ఉన్నాయో, వారి బిహేవియర్ ఎలా ఉంటుందో ఒకో కేరెక్టర్ ద్వారా వ్యాసుడు భారతంలో వివరంగా చెప్పాడు.

వ్యాసుడు బ్రహ్మసూత్రాలు రచించాడు. సూత్రం అంటే ఏమిటి అంటే విశాలమైన అర్థాన్ని ఒక చిన్న వాక్యంలోనికి తీసుకుని వచ్చి, ఆ సూత్రాన్ని వ్రాస్తాడు. మనకు భారతం అర్థమైనట్లు, రామాయణం అర్థమైనట్లు ఆ సూత్రాలు అర్థంకావు. బ్రహ్మసూత్రాలు అంటే బ్రహ్మజ్ఞానం గురించి